

9. Колдашев М.Е. Философия — это больше, чем наука./ М.Е. Колдашев - Ростов-на-Дону, 2002. - 25с.
10. Кремень В.Г. Консолідаційна парадигма модернізації України / В.П. Кремень // Голос України. - 2014-2 жовтня
11. Малієнко О. Наука виживання / О. Малієнко // Віче. - 2014 – №9. - С.48-49.
12. Наука НТПУ «КПІ» - 2014 в дзеркалі преси/ М. З. Згуровський, М.Ю. Ільченко, М.В. Стріха та інші; під заг. ред. М. Ю. Ільченка — К.: НТПУ «КПІ» ВПУ ВПК «Політехніка», 2015. - 297с.
13. Павко А.І. Політична історія України як наука і навчальна дисципліна/ А.І. Павко — К.: Знання України, 2004. - 52с.
14. Павко А.І. Впровадження курсу політичної історії України у вищих навчальних закладах - вимога часу// Урядовий кур'єр. - 2008. - 28 березня
15. Павко А. І. Методологічний та світоглядний потенціал соціогуманітарних наук в контексті модернізації вищої освіти України /А. Павко// Трибуна. - 2014 – №5 — с.32-33.
16. Суспільні цінності населення України в теоретичних і практичних вимірах/ Авт. колектив: М.І. Михальченко (керівник) та ін. - К.: ІПіЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України, 2013. – 336 с.
17. Суспільно-політична історія країн Європи роки у ХХ столітті. - Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2011. – 272 с.
18. Тош Дж. Стремление к истине. Как овладеть мастерством историка/ Д. Тош/ Пер. англ. - М: Изд-во «Весь мир», 2000 — 296с.
19. Філософія і методологія розвитку вищої освіти України в контексті євроінтеграційних процесів/ Авт. кол: В. Андрущенко (керівник), М. Бойченко, Л. Горбунова, В. Лутай та ін.| - К.: Педагогічна думка, 2011 — 320с.
20. Философия: Энциклопедический словарь/ А.А. Ивин (ред.) - М.: Гардарики, 2006. – 1072 с.

В статті на основі творчого, конструктивно-критичного використання новітніх нормативно-правових документів в освітній та соціальній сферах різноманітних соціогуманітарних джерел і видань здійснено спробу проаналізувати реальне становище соціогуманітарних наук в вищій школі, визначити основні проблеми та перспективні тенденції їх розвитку. В ній акцентується увага на методологічній інтелектуальній цінності суспільних наук в теоретичному обґрунтуванні та експертній оцінці стратегічних векторів європейської модернізації вищої освіти в Україні.

Ключевые слова: суспільні науки, соціогуманітарні науки, науки про культуру, освітній науковий простір Європи, модернізація вищої освіти.

The article is devoted to the analysis of actual state of social and humanistic sciences in higher education on the basis of creative, constructive and critical usage of new normative and legal documents in scientific and social sphere of different social humanistic sources and editions, as well as the attempt to describe major problems and perspective tendencies of their development has been made. The attention is paid to methodological, intellectual importance of social sciences in theoretical substantiation and expert assessment of strategical vectors of european modernization of higher education of Ukraine.

Key words: social sciences, social and humanistic sciences, sciences about culture, educational scientific space of Europe, modernization of higher education.

УДК 373.21.13

Пинзеник Олена Мафтейвна,
кандидат педагогічних наук, доцент,
Мукачівський державний університет

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті здійснено аналіз сутності, структури та функцій поняття «проектування навчально-виховної діяльності дошкільного закладу», визначено критерії готовності майбутніх фахівців дошкільної освіти до впровадження проектної діяльності у навчально-виховний процес дошкільного навчального закладу, серед яких – когнітивний (якість змістової підготовки), операційний (якість операційно-технологічної підготовки), особистісно-рефлексивний (якість особистісно-рефлексивної підготовки), кожен з яких має свої показники, що слугують вихідним моментом для визначення рівнів готовності до зазначеного виду діяльності у студентів – майбутніх вихователів дітей дошкільного віку.

Ключові слова: педагогічне проектування, готовність до проектування, критерії готовності.

Постановка проблеми. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні проголосив модернізацію змісту дошкільної освіти, впровадження в практику особистісно орієнтованих технологій, а підготовка майбутніх спеціалістів триває за застарілими методиками. Такий підхід до формування майбутніх педагогів-дошкільників не відповідає вимогам сучасності [1].

Відтак, створення єдиного освітнього простору в межах ЄС, орієнтація України на інтеграцію в Європейський освітній простір гостро вимагають удосконалення професійної підготовки студентів до використання педагогічних інновацій у майбутній педагогічній діяльності. Ці проблеми можна розв'язувати,

використовуючи у професійній підготовці студентів сучасний ефективний метод проєктів.

Саме цей фактор і зумовлює потребу удосконалення процесу підготовки педагогічних працівників дошкільних навчальних закладів на засадах інноваційних підходів, що передбачають застосування проєктної діяльності у різних видах навчально-виховної роботи з дітьми дошкільного віку. Випускники педагогічних навчальних закладів у професійній діяльності мають поєднувати інтегровані якості наставника, здатного передавати вихованцям знання, формувати людські якості, розвивати спеціальні вміння, потребу в проєктній діяльності. Вирішення проблеми готовності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів до професійної діяльності багато в чому залежить від сформованості у них умінь проєктувати різні форми, методи та прийоми навчально-виховної роботи, що уможлиблює здатність успішно виконувати професійно-педагогічні завдання, здійснювати проєктну діяльність [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз психолого-педагогічних джерел засвідчив, що професійній підготовці майбутніх фахівців у вищій школі завжди приділялася належна увага, зокрема таким її аспектам, як: методологічні засади сучасної філософії освіти (В. Андрущенко, І. Зязюн, В. Огнев'юк); професійна підготовка фахівців у вищій школі (А. Алексюк, Н. Мойсеюк); методичні основи підготовки педагогічних кадрів (С. Гончаренко, Н. Кузьміна, Н. Тализіна); підготовка педагога до творчої професійної діяльності (В. Кан-Калик, Н. Кічук, С. Сисоєва); розвиток особистості педагога (Г. Балл, Д. Богоявленська, І. Бех, С. Єлканова, В. Моляко, В. Рибалка, В. Семиченко, О. Щербаков).

Проблеми професійної підготовки в умовах упровадження інноваційних технологій навчання у вищій школі знайшли відображення у працях О. Абдулліної, А. Ліненко, В. Сластьоніна, В. Шадрикова, П. Щербаня.

Наукові основи підготовки педагога висвітлено в дослідженнях Ю. Бабанського (дидактична підготовка), Н. Кузьміної, О. Мороза, Л. Спіріна (професійна діяльність), Н. Амеліної, А. Момота (науково-дослідницька та навчально-дослідницька діяльність).

Встановлено, що проблемі формування дослідницьких умінь майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів присвячено чимало узагальнювальних досліджень провідних учених. Так, теоретичні та методологічні основи зазначеної проблеми знайшли відбиття у працях класиків педагогічної науки А. Макаренка, В. Сухомлинського, К. Ушинського. Формування у студентів вищих навчальних педагогічних закладів здатності навчити дитину навчатися досліджували С. Борисяк, О. Савченко.

Питанням використання проєктних технологій у навчальному процесі присвячені численні дослідження В. Безпалька, І. Булах, Б. Гершунського, Р. Кларка, О. Пехоти, Є. Полат.

Натомість використання проєктного методу у професійній підготовці майбутніх дошкільних педагогів залишилося недостатньо вивченим.

У ході аналізу теорії та практики використання проєктної діяльності у навчально-виховній роботі дошкільного навчального закладу було виявлено

суперечності між потребою сучасної дошкільної освіти у педагогах, професійно підготовлених до проєктування навчально-виховної діяльності, і недостатньою розробкою цього питання у науковій теорії та практиці; між традиційним підходом до професійної підготовки майбутнього вихователя дошкільного навчального закладу до професійної діяльності і недостатнім теоретичним та практичним забезпеченням фахової підготовки майбутніх вихователів до проєктування навчально-виховної діяльності.

Метою статті є здійснення аналізу сутності, структури та функцій поняття «проєктування навчально-виховної діяльності дошкільного закладу», визначення критеріїв готовності майбутніх фахівців дошкільної освіти до впровадження проєктної діяльності у навчально-виховний процес дошкільного навчального закладу.

Результати дослідження. Аналіз основних категорій проблеми використання проєктної діяльності у практиці роботи дошкільних навчальних закладів дозволяє говорити про відсутність цілісного визначення поняття «педагогічного проєктування» попри інтенсивні пошуки вчених – філософів, педагогів, психологів та методистів.

Теоретичний аналіз теорії проєктування навчально-виховного процесу (В. Беспалько, Дж. К. Джонс, О. Коберник, Є. Литвиновський, та ін.) дає підстави стверджувати, що педагогічне проєктування є обов'язковою складовою професійної діяльності педагога, а саме: тим базовим компонентом, який безпосередньо впливає на рівень ефективності виховання дітей дошкільного віку.

Педагогічне проєктування є діяльністю, яка здійснюється в умовах освітнього процесу, спрямована на забезпечення його ефективного функціонування і розвитку. Вона обумовлена потребою розв'язання існуючої педагогічної проблеми і має творчий характер. Психологічною основою проєктування є процеси педагогічного мислення та уяви [4].

Аналіз теорії педагогічного проєктування свідчить про те, що у процесі історичного розвитку зазнавав змін термінологічний апарат, відбувалося осмислення змісту, структури та функцій педагогічного проєктування як значущого елемента цілісної педагогічної діяльності.

Історія цього питання бере початок зі створення конструкторських дисциплін: системотехніки, ергономіки, технічної естетики. Інше джерело – сама педагогіка. Ретроспективний аналіз дослідження проблеми проєктування у сфері освіти дозволив зафіксувати, що ряд важливих теоретичних ідей було складено у втізній педагогіці ще у 20-ті роки ХХ століття (П. Блонський, С. Шацький та ін.). Фундатором цього напрямку в українській педагогіці правомірно вважати А. Макаренка. Формування нових напрямів педагогічної науки кінця 80-х – початку 90-х рр. ХХ століття обумовило активізацію досліджень в області проєктування. Фактично з цього часу воно стало самостійним предметом педагогічної науки та спеціально організованої діяльності.

На сьогодні проєктна діяльність вихователя дітей дошкільного віку, як основний компонент його професійної діяльності, характеризується високим рівнем творчості, який проявляється в особливостях

моделювання шляхів вирішення різноманітних педагогічних завдань. Проектування педагогічної діяльності здійснюється на основі наступних принципів: принцип особистісних пріоритетів вихованців; принцип педагогічності взаємодії; принцип гнучкості; принцип відповідності [5].

Проектування навчально-виховної діяльності є складовою професійної діяльності вихователя дошкільного закладу. Аналіз літератури, спостереження за діяльністю дошкільних навальних закладів з проблеми організації навчально-виховної діяльності показав, що у сучасних умовах значно ускладнюються функції педагогічної діяльності вихователя, а саме: діяльність дошкільників у вільний від занять час забезпечує безперервність освіти та диференційований підхід до навчання і виховання дітей, сприяє міцності засвоєння елементарних понять про навколишній світ, спрямовує розвиток пізнавальних якостей дошкільників, забезпечує виховання малят на основі виникнення позитивних емоцій при спілкуванні та співробітництві.

Аналіз психолого-педагогічних джерел дав змогу розкрити сутність, структуру і функції проектування навчально-виховної діяльності в дошкільному закладі. Так, у змістовому плані проектування навчально-виховної діяльності – це діяльність вихователя, спрямована на розв'язання проблемного завдання професійного характеру, що полягає у створенні інноваційної моделі педагогічної діяльності, орієнтованої на масове використання. Проектування навчально-виховної діяльності у структурно-функціональному плані представляє єдність структурних компонентів (діагностування; цілепокладання; прогнозування; моделювання; планування; конструювання; виконання проектних дій, корекція, оцінка; експертиза, рефлексія; апробація та розповсюдження результатів) та відповідних їм функцій (визначення рівня актуального розвитку вихованця та встановлення зони його найближчого розвитку; формулювання стратегічних, тактичних та операційних виховних задач; передбачення результатів виховних зусиль педагога та програвання різновидів навчально-виховної діяльності; теоретичне обґрунтування майбутньої виховної діяльності; точний розрахунок роботи в просторі і в часі; операційно-інструментальна розробка виховних справ та системи оцінки й аналізу процесу і результатів; втілення змісту проектування у навчально-виховний процес дошкільного закладу; оцінка відповідності результатів проектування задуму та оцінка якості отриманого продукту; винайдення нового проектного задуму, що спирався б на результати попереднього), що послідовно змінюють одна одну [2].

Узагальнення та систематизація різних підходів дали підстави для розробки алгоритму проектування навчально-виховної діяльності дошкільного закладу: визначення основних етапів та практичних дій в рамках проектування навчально-виховної діяльності: 1) передпроектний етап (діагностика, цілепокладання, ціннісно-смісловне самовизначення, прогнозування); 2) етап власне проектування (реалізація стратегії проектної діяльності: моделювання системи цілеспрямованої суб'єкт-суб'єктної виховної взаємодії, конструювання форм та методів організації навчально-виховної діяльності, планування діяльності у просторі і часі); 3) етап реалізації проекту (поступове виконання

запланованих проектних дій; корекція ходу проекту та дій його учасників на основі зворотного зв'язку; отримання та внутрішня оцінка проектного продукту); 4) рефлексивний етап (рефлексія стосовно задуму проекту, його протікання та результатів); 5) післяпроектний етап (апробація і розповсюдження результатів та продуктів проектної діяльності; вибір варіантів продовження проекту) [4, 5].

Підготовка майбутнього фахівця дошкільної освіти до проектування навчально-виховної діяльності розглядається як процес, результативність якого визначається за допомогою розроблених критеріїв готовності: 1) когнітивний, який характеризує якість змістовної підготовки; 2) операційний, що визначає якість операційно-технологічної підготовки; 3) особистісно-рефлексивний, що є характеристикою якості особистісно-рефлексивної підготовки. Показниками когнітивного критерію є наявність знань студента педагогічного навчального закладу про зміст, специфіку та функції педагогічного проектування навчально-виховної діяльності в професійній діяльності вихователя дітей дошкільного віку; про психофізіологічні та вікові особливості дошкільників, закономірності їх пізнавальної діяльності, виховання та розвитку; теоретичні основи педагогіки та психології; а також знання, які характеризують загальну культуру та наукову ерудицію вихователя. Показниками операційного критерію є сформованість умінь виконувати практичні дії та операції в рамках алгоритму проектування навчально-виховної діяльності. Показниками особистісно-рефлексивного критерію визначено: проектне бачення світу; відкритість свідомості до нововведень; розвиненість проектного мислення, проектної уяви та володіння логічними операціями (аналіз, синтез, узагальнення); наявність креативних здібностей; адекватна оцінка та самооцінка; сформованість професійно-значущих якостей особистості.

Перелічені критерії готовності майбутніх фахівців дошкільної освіти до проектування навчально-виховної діяльності служать вихідним моментом для визначення рівнів їх готовності до зазначеного виду діяльності, які характеризуються як високий (творчий), середній (репродуктивний), низький (початковий).

Високий рівень є характерним для студентів, які усвідомлюють значущість проектування навчально-виховної діяльності в професійній діяльності вихователя дошкільного закладу; мають повні та глибокі знання змісту, специфіки та функцій проектування навчально-виховної діяльності; психофізіологічних та вікових особливостей дітей дошкільного віку, закономірностей їх навчання, виховання та розвитку; теоретичних основ педагогіки та психології; а також знання, які характеризують загальну культуру та наукову ерудицію вихователя.

Такі студенти правильно відтворюють логіку практичних дій та операцій в межах алгоритму проектування навчально-виховної діяльності, усвідомлюють причини зв'язку між ними. Властивим для них є прагнення до рефлексії професійного становлення, вільне володіння аналітико-рефлексивними вміннями та логічними операціями (аналіз, синтез, узагальнення); вияв професійно-значущих якостей особистості, що характеризує спрямованість на успішну професійну

діяльність. Майбутні фахівці цього рівня здатні використовувати набуті теоретичні та методичні знання як у типових, так і в нестандартних ситуаціях.

Середній рівень умовно об'єднує студентів, які недостатньо усвідомлюють значущість проектування позаурочної виховної діяльності в професійній діяльності вихователя дітей дошкільного віку; характеризуються несформованістю професійних знань щодо змісту, специфіки та функцій проектування навчально-виховної діяльності в професійній діяльності вихователя дітей дошкільного віку; психофізіологічних та вікових особливостей дошкільників, закономірностей їх навчання, виховання та розвитку; теоретичних основ педагогіки та психології, а також знань, які характеризують загальну культуру та наукову ерудицію вихователя.

Такі студенти виявляють суб'єктивні труднощі у відтворенні логіки практичних дій та операцій в межах алгоритму проектування навчально-виховної діяльності, відтворюють їх у неповному обсязі; не завжди встановлюють та усвідомлюють причини зв'язку між діями.

Характерними для цієї групи є стійкий прояв професійно значущих якостей особистості та адекватна самооцінка; недостатня усвідомленість процесу рефлексії; певні труднощі у здійсненні корекції виховного процесу.

Майбутні фахівці цього рівня здатні використовувати набуті теоретичні та практичні знання у типових ситуаціях.

Низький рівень притаманний студентам, які не усвідомлюють значущості проектування навчально-виховної діяльності у виховному процесі сучасного дошкільного навчального закладу; мають поверхові, безсистемні знання щодо змісту, специфіки та функцій проектування навчально-виховної діяльності в професійній діяльності вихователя дітей дошкільного віку; психофізіологічних та вікових особливостей дошкільників, закономірностей їх навчання, виховання та розвитку; теоретичних основ педагогіки та психології; не вміють застосовувати їх на практиці.

Такі фахівці допускають багато помилок у відтворенні логіки практичних дій та операцій проектування навчально-виховної діяльності, не виправляють їх; не усвідомлюють причини зв'язку між діями.

Їм характерний ситуативний прояв професійно значущих якостей особистості; нездатність до самоконтролю, неадекватність самооцінки, відсутність прагнення до самовдосконалення. Має місце тенденція до формального виконання творчих завдань з проблеми проектування навчально-виховної діяльності.

Практична діяльність студентів з низьким рівнем готовності носить суто репродуктивний характер.

Технологія проектування має великі можливості для формування усіх перерахованих вище умінь студентів, а також для набуття ними ще у вузі навичок творчої проектувальної діяльності. Наведемо зразки пропонувані студентам проєктивних завдань:

1. Розробити варіанти проведення спільних екологічних проєктів старших дошкільників і молодших школярів в навчально-виховному комплексі «дошкільний заклад –початкова школа».

2. Розробити проєкт спільної діяльності вчителя і вихователя в організації роботи з екологічного виховання

в НВК, визначити зміст цієї діяльності на засадах інноваційних технологій.

3. Розробити проєкт спільної екологічної акції для різновікового колективу дітей дошкільного навчального закладу.

4. Розробити алгоритм проектування організації роботи з екологічного виховання дошкільників на засадах інноваційних технологій.

При виконанні різноманітних проєктів студенти вчаться виконувати різні види проектування: виявлення і аналіз проблеми як результат протиріччя між необхідною інноваційною діяльністю педагога та тією, що склалась в практиці ДНЗ; пошук новітніх підходів для створення проєктів; розробка програми моделювання діяльності учасників проєкту для реалізації інноваційних ідей у навчально-виховному процесі дошкільного навчального закладу; планування як поетапну розробку алгоритму взаємопов'язаних дій учасників проєкту; конструювання інноваційної практики в комплексі через реалізацію програми і планів проєкту; рефлексія оформлення результатів реалізації проєкту; усвідомлення студентами результатів власної діяльності в процесі реалізації проєкту, співвіднесення досягнутих результатів з критеріями нормативної діяльності педагогів [2].

На основі вищезазначеного можна зробити висновок, що використання технологій проєктів дозволяє інтегрувати знання, вміння і навички студентів з педагогіки, психології та різних методик, вчить моделювати інноваційну діяльність дошкільного педагога, формує педагогічне мислення, демократичний стиль майбутньої професійної діяльності.

Висновки і перспективи подальших досліджень.

Таким чином, аналіз наявних у науці знань щодо підготовки студентів до проектування навчально-виховної діяльності показав, що дана проблема вивчається і досліджується. Проте однасторонності у підходах щодо здійснення процесу проектування навчально-виховної діяльності дошкільного закладу, так само як і у визначенні самого поняття «проектування навчально-виховної діяльності ДНЗ» немає. Система підготовки майбутнього фахівця дошкільної освіти до проектування навчально-виховної діяльності практично відсутня і є проблемою не тільки теоретичною, але й прикладною.

Критеріями готовності майбутніх вихователів дітей дошкільного віку до проектування навчально-виховної діяльності визначено: 1) когнітивний (якість змістової підготовки), 2) операційний (якість операційно-технологічної підготовки), 3) особистісно-рефлексивний (якість особистісно-рефлексивної підготовки), кожен з яких має свої показники. Вони слугують вихідним моментом для визначення рівнів готовності до зазначеного виду діяльності у студентів – майбутніх вихователів дітей дошкільного віку, які визначаються як низький (початковий), середній (репродуктивний), високий (творчий).

Проведене дослідження не висчерпує всіх аспектів окресленої проблеми. Подальшого наукового пошуку потребують такі її напрямки: удосконалення навчально-методичного забезпечення проектувальної діяльності, вивчення зарубіжного досвіду організації проектувальної діяльності в дошкільних закладах тощо.

Список використаних джерел

1. Біла книга національної освіти України / Т.Ф. Алексєнко, В.М.Аніщенко, Г.О.Балл [та ін.]; за заг. ред. акад. В.Д.Кременя; НАПН України – К. : Інформ. системи, 2010. – 342 с.
2. Використання методу проектів у професійній підготовці майбутніх фахівців дошкільної освіти / Н.В. Рогальська // Збірник наукових праць. Частина друга. Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини / Ред. кол.: д.пед.н., проф. Мартинюк М. Т. (гол. ред.[та ін.].- Серія: Педагогічні науки. Випуск 7. - Умань : УДПУ ім. Павла Тичини, 2009. – С. 17-18.
3. Інноваційні педагогічні технології. – К. : ІЗМН, 2004. – 546 с.
4. Метод проектів в університетському освітньому процесі : сб. науч.-метод.статей. Вып. 6 / под общ. ред.М.А.Гусаковского. – Минск : БГУ, 2008. –244 с.
5. Ткаченко Н.М. Готовність студентів до проектування позаурочної виховної діяльності як передумова ефективної професійної діяльності вчителя початкових класів / Н.М.Ткаченко // Вісник Глухівського державного педагогічного університету : [збірник наукових праць] / Ред. кол. О.І.Курок (відп. ред.) [та ін.]. - Серія: Педагогічні науки. Випуск 10. - Глухів : ГДПУ, 2007. – С. 71-78.

В статті здійснено аналіз сутності, структури та функцій поняття «проектирование учебно-воспитательной деятельности дошкольного учреждения», определены критерии готовности будущих специалистов дошкольного образования к внедрению проектной деятельности в учебно-воспитательный процесс дошкольного учебного заведения, среди которых – когнитивный (качество содержательной подготовки), операционный (качество операционно-технологической подготовки), личностно-рефлексивный (качество личностно-рефлексивной подготовки), каждый из которых имеет свои показатели, которые служат исходным моментом для определения уровней готовности к указанному виду деятельности у студентов – будущих воспитателей детей дошкольного возраста.

Ключевые слова: педагогическое проектирование, готовность к проектированию, критерии готовности.

The graduates of teacher training educational institutions in professional activities have to combine integrated teacher quality who transmits knowledge to the pupils, creates human qualities, develop special skills, the need for project activities. The solution of the problem of readiness of future teachers of pre-school educational institutions for professional work depends largely on the formation of their skills to design various forms, methods and techniques of educational work that ensures the ability to carry out the professional and pedagogical tasks successfully, to implement project activities. The aim of this article is to conduct an analysis of essence, structure and functions of the concept of "design of the educational activities of pre-school establishments", the definition of criteria of readiness of future specialists of preschool education to the implementation of project activities in the educational process of pre-school educational establishment. Today, the project activities for educator of preschool children, as a major component of its professional activity, characterized by a high level of creativity, which is manifested in the peculiarities of modelling solutions to a variety of pedagogical tasks. The analysis of psychological and pedagogical sources, allowed to reveal the essence, structure and functions of the design of educational activities in pre-school institutions. Thus, in terms of content, the design of educational activities – an educator activity, aimed at solving problem tasks of a professional nature, is to create innovative models of pedagogical activity, oriented to mass use. The design of educational activities in structural-functional terms is the unity of structural components The design of educational activities in structural and functional terms represents the unity of structural components (diagnosis, goal-setting, forecasting, modeling, planning, design, implementation of project activities, correction, evaluation, examination, reflection, testing and dissemination of results) and corresponding features (determination of the level of actual development of the pupil and the establishment of a zone of proximal development, the formulation of strategic, tactical and operational educational problems, the prediction of outcomes of educational teacher efforts and playback kinds of educational activities, theoretical foundation of future educational activities, a precise calculation of space and time, operational instrumental development of educational affairs and system of assessment and analysis process and results, implementation of content design in the educational process of pre-school institution; assessment of the results of the design plan and assessment of quality of the product; the invention of a new project plan that relied least on past) that consistently changing each other. The design of educational activities based on the following principles: the principle of personal priorities of pupils; the principle of educational cooperation; the principle of flexibility; correspondence principle.

Key words: instructional design, commitment to design, readiness criteria.

УДК 377.21

Попович Оксана Михайлівна,
старший викладач,
Мукачівський державний університет

МОДЕЛЬ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ КОНСТРУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

У статті обґрунтовано модель реалізації педагогічних умов формування готовності майбутніх вихователів до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку. Авторська модель має вигляд структурно-логічної схеми, на якій представлено окремі її складові: мету, завдання, форми, методи та засоби, компоненти, критерії, рівні та результат. Модель є дієвою за визначених педагогічних умов, а саме: формування мотиваційних установок на організацію конструктивної діяльності як засобу розвитку дитини-дошкільника; реалізація мисленнєво-діяльнісного